

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cvrис Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.I.], 1645

§. 7. Dei, pro Patriarcha Iacob, cura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](#)

exemplis veteris Testamenti docetur.

9

eo) abijt, sed it quod è regione procul, quantum potest arcus iacere. Dixit enim: Non video morientem puerum: & sedens contra, leuauit vocem suam, & fleuit. Sic ab ipsa matre sua destituti exaudiu*n*t Deus vocem pueri: vocauit quod Angelus Dei Agar de cœlo, Quid agis Agar? noli timere, exaudiu*n*t enim Deus vocem pueri de loco, in quo est. Sic filio mater, matri putetus & aqua à Deo est data. Alter quoque; filius Abrahæ Isaac, non iam à matre destitutus, sed à patre lignis & aræ impositus, atque in victimam ligatus, cum eò deuenisset, ut ictum expectaret & ferrum ceruice reciperet (iam enim Abraham extendit manum, & arripuit gladium, ut immolaret filium suum) ab omni alio auxilio desertus, de cœlo subsidiū accepit. Siquidem Angelus Domini de cœlo clamanit, dicens: Abraham, Abraham: Qui respondit: Adsum. Dixit quod ei: Non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam. Ad hoc auxiliū Deus iam tum respexit, cum Isaac iussit victimari, de quo tamen Abrahæ longam spopondit posteritatem.

Gen. 22,

10.

§. VII.

Dei, pro patriarcha Iacob, cura.

Actum fuisset de Iacob, quando Laban,

A s

assum-

Gen. 31. assumtis fratribus suis, persecutus est eum, diebus septem: & comprehendit eum, in monte Galaad; nisi vidisset Laban in somnis sibi dicentem Deum: caue, ne quidquam asperè loquaris contra Iacob. Longè fortior tunc erat Laban, & ad internacionem potuisse extinguerre Iacobum; sed deserto, ab ope humana, diuina succurrit manus. Qua de caussa dixit Laban: Nunc quidem valet manus mea reddere tibi malum: sed Deus patris vestri heri dixit mihi: Caue, ne loquaris contra Iacob quidquam durius. Igitur, nesciente Iacob, cauillam Iacob egit Deus: quem, ut amicum, sic habuit & protectorem, etiam tunc, cum Esau in patriam reuertenti properauit in occusum, cum quadringentis viris. Nam timens Iacob, & se iterum multitudine inferiorem, remq; humanitus desperatam videns, ad cælestē auxilium configiens, dixit: Deus patris mei Abraham, & Deus patris mei Isaac: Domine, qui dixisti mihi: Reuertere in terram tuam &c. Erue me de manibus fratris mei Esau, quia valde eum timeo: ne forte veniens percutiat matrem, cum filijs. Sic orauit, & Angelum impetravit luctatorem, immò consolatorem ac dicentem: Si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines præualebis? Quia ergo,

go, in periculis, fratribus quoq; gratia rara, immo quia ab ipsis fratribus saepe periculum maximum existit, potuit Iacob haud absone illud usurpare: *Frater non redimit, redimet homo?* quid in meis famulis spei ponam, si frater ipse mihi est metuendus? Ergo confugiam ad D E V M, & dicam: *Eru me de manibus fratris mei.* Quod & fecit D E V S; nam, Esau illi occurrente, succurrit.

Psal. 42
8.

§. VIII.

*Patriarcha Ioseph a fratribus derelictus,
a Deo adiutus.*

Non contra vnum fratrem, sed contra Gen. 37 multos eum occidere statuentes, adfuit Ioseph quoq; benignus Dominus; cui & adfuit in ipso carcere, nec enim in vinculis derelicit eum, cum ab omnibus hominibus derelinqueretur. O quam saepe homini homo est lupus, quem non solum in fluctibus deserit, sed etiam mergit! Quam saepe frater fit fratri, quod Romulus fuit Remo, quod Cain Abel? Utinam tunc crederetur, in cœlo superesse, qui brachium suum manumq; auxiliatricem porrigere vult in terram, dummodo sit, qui respiciat eam, nec frustra sinat extendi,

§. IX.